Bodnár Dávid

MANIPULÁCIÓ ÉS POLITIKAI STRATÉGIA A MÉDIÁBAN

Esettanulmány

„Ne tégy a te felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot."
2Móz 20,16 és *5Móz* 5,20

Korunk egyik hamis mítosza a média függetlensége. Törekedhet és törekednie kellene elfogulatlanságra, de a média *eleve* nem lehet szabad. Mindenekelőtt azért nem, mert közvetít, ez a lényege, így hát túlságosan függ az információktól, melyeket hordoz. Nem szabad azért sem, mert a valóság gazdagságából csak egyes elemeket emel ki, úgy, hogy nincs tudatában sem a valóság teljesebb körének, sem önnön valóságépítő erejének. Ezeken kívül minden tényt szükségszerűen interpretál, a „tényeknek" mondott dolgok sem puszta tények. Azután a médiának – legyen szó akár a nyomtatott, akár az elektronikus sajtóról, akár a rádióról, akár a televízióról, akár reklámokról – tulajdonosai vannak, nekik pedig érdekeik, amelyekkel csupán a legritkább esetben fordulnak szembe az alkalmazottak. Továbbá, lévén hogy közvetítő-hordozó, olyan külső, politikai, titkosszolgálati és egyéb érdekek is megjelenhetnek benne, amelyekről a média dolgozóinak olykor egyáltalán nincs tudomása, esetleg a tulajdonosoknak sem. Ez utóbbira egyébként a működési mechanizmusai is alkalmassá teszik: a média kezdettől fogva szereti a felnagyításokat, a szenzációkat – ami az utóbbi évtizedekben a bulvárosodásig jutott –, melyek érdekében a torzításoktól és a hazugságoktól sem riad vissza.

Mindezek a külön-külön kulcsfontosságú sajátosságok nagyszabású stratégiák játékterévé változtathatják a médiát. Alább egyetlen magyarországi eset révén szeretném kimutatni a politikai stratégia összehangolt, kiterjedt manipulációkig menő létét a kortárs médiában. Egy Jobbik elleni *stratégiáról* szólok, amely a 2014-es parlamenti, majd önkormányzati választások alkalmával mutatkozott meg és máig működik. Értelmi szerzői nem ismertek, csak a közreműködői.

fő módszerek és célok

A stratégia fő módszerei és céljai 2014 előttre nyúlnak vissza. E tekintetben két legfőbb módszert és célt különböztethetünk meg. Az első: vulgáris, proli és szélsőséges pártként beállítani a Jobbikot – hogy vulgáris és proli párt legyen. A második: átvenni értékes politikai elképzeléseit, gyakorlati lépéseit és javaslatait – hogy kifogják a szelet a vitorlájából, és megszelídítve, szellemétől megfosztva alkalmazzák azokat mások.

A 2014. évi választásokhoz közeledve újabb fő módszerek és célok jelentek meg. Az egyik a

Jobbik „nemzeti" alapon történő lejáratása – vélt, kitalált és kisebb részt valós hibák alapján. E cél érdekében előszeretettel nyúlnak bonyolult, összetettebb kérdésekhez. Ilyen például a magyarság viszonya a történelmi Ausztriához. Vagy a vallásokhoz való viszony problémái a könnyen megszerezhető ismeretek, a globalizmus korában. Olyan kérdésekhez tehát, amelyek látszólag ellentmondanak a nemzeti gondolatnak.

Külön kiemelendő, hogy régóta ismert választások előtti módszer a szigorúan átmeneti pártok – immáron tucatszámra való – létrehozása. Művi és pusztán szavazatelvevő pártocskáké, többnyire a baloldallal elégedetlen szavazók szalámizása és a jobboldal bomlasztása érdekében (mint korábban a Centrum Párt, Kétfarkú Kutya Párt, Elégedetlenek Pártja stb.).

A stratégia eredete, előzményei

A Jobbik vulgáris, proli és szélsőséges pártként történő beállítása nem igazán a magyarországi baloldal érdeke volt. Választási szempontból, de már azt megelőzően, főként az *úgynevezett* jobboldal számára fontos. Az itthoni baloldal mindenekelőtt a Fidesz–KDNP-t kívánja szélsőségesnek beállítani. Hogy e vád alól mentesítse magát, és máskülönben is, a Jobbik elleni stratégia legfőbb hazai eredeteként a Fidesz jelölhető meg. Lehet azonban nemzetközi eredete is: olyan amerikai, európai és más cégeken, alapítványokon, magánszemélyeken keresztül, akik pénzügyi támogatásokat nyújtanak a választások kapcsán, hogy az ország belügyeibe avatkozhassanak.

A Jobbik elnöke már korábban több lépést tett annak érdekében, hogy a párt ne legyen vulgáris és proli, s talán azért is, hogy a Fidesztől eltérően ne pusztán (vagy döntően) populista legyen. Első lépésben megfelelő tanácsadót talált. Második lépésben hozzájárult egy oktatási intézmény (Atilla Király Szellemtudományi és Nemzetstratégiai Akadémia) valamint egy folyóirat *(Magyar Hüperión)* létéhez. Ezek révén érdemlegesen bizonyítani kezdte, hogy a Jobbik nem áll távol az intelligenciától. Ebben a párt egyes vezetői és képviselői is támogatták.

Gyorsan hozzáteszem azonban, hogy bizonyos információk szerint – szemben más híresztelésekkel – az egykori Atilla Király Szellemtudományi és Nemzetstratégiai Akadémia nem volt pártakadémia, egy magánalapítvány működtetette.[1] A *Magyar Hüperión* sem a párt hivatalos lapja, csupán a pártalapítvány (Gyarapodó Magyarországért) támogatja.

Az elnöki döntés eredményei

A Jobbik, az iménti döntések gyümölcseként is, 2014-re egyedülálló radikális párttá vált Európában. Legalább vezetőjének elgondolásaiban eltért a szokásos jobb–bal megkülönböztetésektől, és felvállalta a jobboldaliság eredeti eszméjét. Nem volt ellenséges az iszlámmal szemben, aminek révén csaknem az egyetlen nemzeti párt volt Európában, amely nem keverte össze az emigráció kulturális, faji és gazdasági problémáit magával a vallással (az elsöpörni kívánt tradicionális világvallások valós gondjával). A Jobbik hagyományeszméje felölelte és egységbe fogta a különböző magyar tradíciókat, az elitisztikus hagyományelgondolástól a paraszti hagyományokig. Egyáltalán nem csak a polgári tradíciók híve és képviselője.

„Politika és magyar hagyomány" című cikkében Alexa Károly írta a *Magyar Hírlap*

[1] http://jobboldalikultura.blogspot.hu/2016/04/az-igazsag-atilla-kiraly-akademiarol.html (Valamennyi internetes forrás és hivatkozás utoljára megtekintve: 2016. április 29.)

2013. július 31-ei számában, hogy a *„jobboldali-konzervatív-nemzeti stb. kormányzat [a Fidesz–KDNP] nem tudja, vagy nem akarja a maga politikai terébe integrálni – kritikai mérlegelés után – a mai magyarországi szellemiség egy nagyon fontos mozgalmát. Azt, amely a magyar nemzettudat tradicionális mélyrétegeit vizsgálja. Megjelent egy igen gondos kiállítású folyóirat Magyar Hüperión címmel, nagy hangsúllyal, mint »a jobboldali értelmiség folyóirata«. Nem az obskúrus tévécsatornák futóbolondjainak gyűlhelye, hanem olyan felkészült értelmiségieké, akik kíváncsiak a magyar tradícióra, akik érteni akarják – mondjuk – Hamvas Béla vagy Weöres Sándor jelenlétét a mai köztudatban, akiket érdekel a korszakos René Guénon vélekedése a »mi« Goldziher Ignácunkról, vagy akik meg akarják rajzolni »a modernkori ember politikai tipológiáját«. Erre történetesen egy Vona Gábor nevű szerző tesz kísérletet… Szövege nem »napirend előtti« hablaty, hőzöngés, ellenzéki demagógia, hanem egy olvasott ember szolid, ám megfontolásra érdemes szellemi vállalkozása. Pikáns tény, meg kell adni. És főleg azon értelmiségiek számára kezelhető bajosan, akik nem szívesen árulnának egy gyékényen a mai kormányhatalom radikális jobboldali ellenzékével."*

választások előtti akció

Úgy tűnik, a fentebbi lépések és az imént említett eredmények valahol kiverték a biztosítékot. Mégpedig befolyásos körökben. Habár az itt következő akció piti, az összefüggései és a forrásai felettébb különösek.

2014 januárjában egy portál cikkeket kezdett közzétenni arról, hogy Vona Gábor akkori tanácsadói tradicionális értelemben véve királyságpártiak, a történelmi jogfolytonosság hívei, s ezen belül – mintegy részesetként – a Habsburg-dinasztiát is valós mibenléte, tehát nem marxista alapon ítélik meg. „Óriási leleplezés", tekintettel arra, hogy ennek jelei már évek óta láthatók voltak[2] annak számára, akit érdekelt. Baranyi Tibor Imre és Horváth Róbert írásainak teljes jegyzéke megtalálható az interneten.[3] De milyen közvetlen köze volna ennek a Jobbikhoz? Nem hiszem, hogy bármelyikük párttag lenne. Ahogyan más szakértőkhöz sem hasonlíthatók, akiknek a párt nagyobb összegeket fizetett. Hogy a Jobbik néhány képviselője vagy a Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom (HVIM) több prominense szintén nem marxista alapon ítéli meg a Habsburgokat – erről van tehát szó. Így azonban „lebuktatható" a nagyapám is, akinek szőlőhegyi présházában egy Ferenc Józsefet ábrázoló festmény található, és olykor Istenhez szokott imádkozni előtte. „Lebuktatható" az ország minden egyes monarchiatisztelő lakosa, Erzsébet királyné összes híve és mindazok, akik büszkék az 1896-os millenniumi ünnepségekre.

Az ügy azonban nem csupán komikus volt. Egy addig példátlanul primitív és gyűlölködő stílus, módszer és arrogancia, valamint bulvárjelleg kezdeteit jelentette a nemzeti oldalon (túl annak *underground* részén). Ily módon ott is minden – balliberális módon – *„a pénzről"* kezdett szólni. Az Atilla Király Szellemtudományi és Nemzetstratégiai Akadémiából liberális-laza *„Vona suli"* lett, a Gáborból nemcsak *„Vona"*, hanem bárki mást eljelentéktelenítő *„Gabi"* vagy *„Gabesz"*. A nem-marxista, részben méltató Habsburg-megítélésből félrevezető *„Habsburg-imádat"*, sőt *„habsburgista szekta"*. Vádolhatjuk Nyugat-Európa lakosságának legnagyobb részét konformizmussal, az ilyen hangnem és módsze-

[2] http://www.pannonfront.hu/archivum.htm

[3] http://www.tradicio.org/baranyi illetve http://istenivaros.hu/roberthorvathbibliography.html

rek ott azonban – legalább a konzervatív oldalon – teljesen elképzelhetetlenek.

És hogy mindez hogyan történt? Úgy látszik, néhány sértődött egyén bizonyos tekintélyek valamint egy párt és egy mozgalom nevének hátán akart bekapaszkodni a parlamentbe. A vad kritikához semmi sem volt elég drága számukra: a radikális nemzeti oldal egysége sem. Liberálisbulvár szófordulatok átvétele, *„bizniszegyházas"* és *„szektázós"* rágalmazás, a Facebookról leszedett privát fényképek és magánlevelek megosztása, parttalan hazudozásokkal, csúsztatásokkal, kiforgatással megtoldva. Bomlasztás és megosztás. Kollektív szempontokba burkolt egyéni érdekek. A legtöbben meggondolatlanul járultak az akcióhoz. Ők voltak a 2014-es Jobbik elleni választási stratégia öntudatlan ügynökei. Habár ismeretlen volt előttük, mégis azt szolgálták. Néhányan ellenben tudatos kiszolgálói voltak. Ők voltak a fizetett ágensek. Legalább hiúságuk és egyéni ambícióik kielégülése volt a fizetségük. A stratégia legfőbb célja – így a szóban forgó akcióé is – az volt, hogy a nemzeti önérvényesítés radikális erőit megossza.

AZ AKCIÓ FORRÁSAI

Eleinte hét-nyolc cikk és két videó képezte az említett piti, választások előtti akciót. Az elsők kivétel nélkül fideszes forrásokra épültek.

Az időben legkorábbi forrás egy neobuddhista szerző, Farkas Attila Márton tollából való.[4] Írása eredetileg 2007-ben a köztudottan fideszes gondola.hu-n jelent meg. A szerző az egykor SZDSZ-közeli Tan Kapuja Buddhista Főiskola tanára. A cikkben olyasvalaki aggódott a magyarságért, aki a *Buddhizmus Magyarországon* című könyvében (különösen a II. részben)[5] nevetségessé tette a magyarországi buddhizmust, amelynek egyik intézményétől mellesleg a fizetését kapja. Már korábban, 2001-ben (!) megjelent egy hasonló témájú támadása.[6] Nem másutt, mint a liberális *Élet és Irodalom* hasábjain. Lehet, hogy ezt is forrásként használták? Mindenesetre az író átnyergelése a „nemzeti oldalra" különös és a Fidesz számos alapítótagjának esetére emlékeztet. Nem hiszem, hogy kimondottan magyar érzelmű emberről van szó. Inkább egy okoskodóról, akinek személyes elszámolnivalói voltak. Ebből is látható, hogy semmilyen új ügy és leleplezés nem történt. Farkas már korábban mindkét írására választ kapott: a 2001-es elérhető az interneten,[7] 2007-es pedig az *Északi Korona* 29–30. számában olvasható. Később a Mediavadász számolt be róla részletesebben.[8]

A második forrást a hírhedt Athena Intézet nyújtotta. Először úgy gondoltam, hogy nincs kapcsolat e Magyarországon jogilag nem létező kategóriát (gyűlöletcsoport) „kutató" műintézmény és a Fidesz között, de megtudtam, hogy a 444.hu-t, ahol a forrásként szolgáló írást először közreadták,[9] a Fidesz néhány tagja – furcsamód – jelentősen támogatta anyagilag.

Egy harmadik forrás szintén szóba jöhet. Szerzője egykor alternatív rock-zenész, aki idővel a *Magyar Nemzet* újságírója lett. „Megyek, békével" (így: békével!) című esszéjében – miután kitért a „vagonok" (roppant eredeti) képére – 2013. július 13-án a következőképpen írt: *„végül az én nyakamat is elmetszik. De nem ti, Emberek,*

[4] http://www.gondola.hu/cikkek/55643
[5] http://mek.oszk.hu/10700/10732/10732.htm
[6] http://www.es.hu/old/0130/feuilleton.htm
[7] http://www.pannonfront.hu/35/ma.fam.pdf
[8] http://mediavadasz.info/gyalazkodo-albuddhista-farkas-attila-marton
[9] http://444.hu/2013/11/27/szelsojobboldali-gyuloletcsoportokhoz-kerult-kozpenz-az-orszaggyules-hivatalatol

ugye, Gábor?" Talán tőle, Hegyi Zoltántól, a szerény Hegyibeszéd című mno.hu oldal fideszes szerzőjétől származik a Habsburg-kártya első kijátszása a Jobbik ellen: *„Gábor, (…) legközelebb ne mondj semmit március 15-én, és főleg ne nemzetiszín zászlók előtt. Akkor fessétek sárga-feketére a színpadot, rá egy kétfejű sast, aztán szevasztok."*[10] Az ország Habsburg-múltjának kijátszása ócska egyéni sikerek és tetszésindexek érdekében.

E források után – később – Pozsonyi Ádám „haynauzása" következett a szintén fideszes *Magyar Hírlap*ban,[11] ahol hazugsága helyreigazításra került.[12] Valamint Kubinyi Tamás eddigi talán legprimitívebb rágalmazása, *„magyarellenes provokátorozása"*,[13] a művi módon létrehozott, azóta megszűnt Magyar Hajnal által leírt internetes hazugságok ellenőrizetlen és kritikátlan továbbgördítése formájában.[14]

sajátos történelmi konlúziók

Hogy egy kiegyensúlyozott, a marxista frazeológiával szakító Habsburg-tisztelet – ha meghatározó is lenne – mitől tenné eleve hiteltelenné és *„nemzetietlenné"* a Jobbikot vagy a HVIM-et, az rejtély. A nemzeti oldal néhány túlhajtójának és irracionális gondolkozásának rejtélye, amelyhez talán a mai osztrák külügynek is lenne egykét szava.

Ennek a „logikának" egyenes következménye, hogy 1437 és 1439 között, majd 1445 és 1457 között, végül pedig 1526-tól egészen 1918/1945-ig, minden uralkodójához és a fennálló államrendhez hű magyar „labanc" volt. Szerintük a magyar történelem közel fél évezrede alatt mindenki magyarellenes hazaáruló volt, aki tisztelte uralkodóját és annak dinasztiáját. Maga a magyarság és a történelme – számukra – csak 1848/49-ben, esetleg Rákóczival, Thökölyvel, Bocskaival, vagy Bethlennel kezdődött. Előttük és mellettük, szerintük, nem volt magyarság. Ma „kurucnak lenni", nekik nem egy sajátos kvalitást jelent, nem egy benső, lázadó, nonkonformista magyar minőséget, hanem csak és kizárólag Habsburg-ellenességet. Szerintük a Habsburg királyok minden rossz – beleértve a jelenlegieket – okai. Ugyanezek szerint: a birodalmak eleve rosszak. A Szovjetunió, az Amerikai Egyesült Államok és az EU – számukra – ugyanolyan, mint a bizánci, a német-római, az oszmán és a Habsburg *imperium*. Nincs semmi különbség. Ez utóbbiak csakis megszállások voltak. Továbbá: 1848-nak nem volt semmilyen kapcsolata 1789-cel, a francia forradalommal, a zsidósággal, az internacionalizmussal és a kommunizmussal. Az sem probléma, hogy egy idő után a magyarság mint olyan szigorúan tematizálva, többnyire csak 1848/49-cel összefüggésben jelent meg. Hogy Kossuth szabadkőműves volt, Táncsics pedig vörös republikánus, az első honi marxista. Nekik nem gond, hogy főképp 1919-től kezdve, azután Rákosi és Kádár által ráerősítve ez az esemény lett a „mi a magyar" legfőbb ismérve. Nem érdekes az sem,

[10] http://mno.hu/hegyibeszed/megyek-bekevel-1172279

[11] http://www.magyarhirlap.hu/haynau-az-ikon

[12] Pozsonyi ezt írta: *„Ha alaposabban akar valaki tájékozódni, keressen rá Baranyi Tibor Imre és László András munkásságára. Náluk Haynau az ikon."* A sértett felszólítására a *Magyar Hírlap* sajtóhelyreigazításban közölte: *„Ez az állítás valótlan, mert Baranyi Tibor Imre írott műveiben, cikkeiben, könyveiben valamint előadásaiban soha egyetlen egy szó sem foglalkozott Julius Jacob von Haynauval, valótlanul állítottuk, hogy nála »Haynau az ikon«. Az érintettől elnézést kérünk."* Lásd http://alfahir.hu/helyreigazitasra_kenyszerult_a_magyar_hirlap

[13] http://www.youtube.com/watch?v=h1gyvrcn-10&feature=youtu.be

[14] Úgy tudom, Kubinyi ezt megelőzően tanácsadó szeretett volna lenni a Jobbiknál, ahol nem kapott állást…

hogyan petőfizett az MSZMP, kossuthozott az SZDSZ, és hogy hogyan táncsicsozik ma az MSZP.

Az ágensek, akik elhallgatják támadásaik ilyetén történelmi konklúzióit, semmit nem kezdenek olyan adatokkal, amilyeneket például Magyar Zoltán *A Habsburgok a magyar néphagyományban* című könyvében (Kairosz, 2006) összegyűjtött. Így azonban javasolni kellene nekik, hogy ne tegyék a lábukat – többek között – a monarchia-hangulatú Szegedre vagy a Budavári Palotába, de azt is, hogy az általam egyébként utált *Brian élete* című film egyik jelenetének mintájára tegyék fel maguknak a kérdést, „Mit adtak nekünk a Habsburgok?"[15]

A „MAGYAR HAJNAL" INFORMÁTORA

Az ilyen konzekvenciákhoz vezető hozzáállás egyik képviselője és a 2014-es parlamenti választások előtt aktivált Magyar Hajnal internetes hazudozásainak informátora Scheer Ádám, egy mikro-nemzeti, szerepjátszó baráti kör mára levitézlett bajnoka volt. A szabadkőműves páholyokra jellemző elnevezéssel bíró Új Hajnal Rend „nagymestere". E szerepjátékok világát idéző, ál-mágikus tini „lovagrend" három legfontosabb műve között szerepelt Szepes (Orsi) Mária ismert regénye és a spiritiszta Alan Kardec egyik munkája. Az Alfahír szerint UFO-hívők, hedonisták és bírálják a magyar trikolórt.[16]

A 2014-es választási játszma kicsinyes részeként is felfogható videójában Scheer úgy festett, mint egy csinovnyik – valójában azonban ifjú aparátcsik. Érdekes volt megfigyelni, ahogy tulajdonképpen egy középiskolás színjátszó körben szerepelt. Mindemellett komolynak tartott kérdésekben is gunyoros és kaján volt. Hihetetlenül ambiciózus és egoista, amit egyfajta küldetéstudattal kompenzált.

Ahhoz képest, hogy mint egy interjúban mondta, *„Minden szavam igaz"*, Scheer elhallgatta távozásának valódi okait az Atilla Király Akadémiáról. Értesüléseim szerint azért ment el, mert számon kérték tőle, hogy elindult a maglócai polgármesteri választáson (Áder János falujában), ahol teljesen lebőgött: egyszer-kétszer járt az adott településen, nem kérte a tanárai – így például az érpataki polgármester, Orosz Mihály Zoltán – segítségét, miközben az Akadémiára hivatkozott.[17] A megkérdezésekor is „nagymesternek" tekintette magát, ezért kényszerült távozásra.

Állítólagos „kirúgása" után Scheer levélben kereste meg a Jobbikot, hogy az vegye igénybe a szolgálatait. Nem volt rá igény, így hát az ellenségévé vált. Honlapjának nyitóoldalán azután meghirdette *„a labancok elleni háború évét"*, aminél semmi mást nem talált aktuálisabbnak. Számomra egyértelműnek tűnik, hogy nemcsak az Atilla Király Akadémiára történt jelentkezésekor, hanem utána is csupán hírnevet akar szerezni a nemzeti oldalon. Modernista suhanc, aki mellé néhány nemzetközi kapcsolatokkal rendelkező „radikális nemzeti" is odaállt.

A „LABANC" MINT BUNKÓSBOT-MUMUS

2014-től a *„labanc"* egyre inkább olyan negatív varázsszóként jelenik meg a magyarországi

[15] http://www.youtube.com/watch?v=J2Bx19qJ_ Vs. Bizonyos „nacionalista frontok" kapcsán ugyanonnan lásd még: http://www.youtube.com/watch?v=ZgNGTlmIapI

[16] http://alfahir.hu/vigyazzon_itt_a_nagymester_es_a_lovagrendje

[17] http://index.hu/belfold/2013/05/12/polgarmestervalasztas_ader_falujaban

médiákban, mint korábban a *„náci”*. Hatásmechanizmusa is ugyanaz. „Tartalma” primitív logikára épít illetve aláássa a nemzet fogalmát és múltját. Körülbelül ezt a képletet érvényesíti: Habsburg-tisztelő = nem-magyar, sőt magyarellenes, hazaáruló. A labanc tisztázatlan, amorf fogalma éppúgy tematizál, mint a kommunista és liberális forrásokból megszokott, elnagyolt tartalmú más negatív varázsszavak: a fasiszta, a hungarista vagy az antiszemita. Haynau az állítólagosan nemzetvédő erők „új Szálasija”, a radikális nemzeti oldalt manipulálók bunkósbot-mumusa.

Scheer és főnökei valójában azonban színészek, akiknek egyedüli mágiája, hogy rókaravaszsággal, egyszerre közhelyes és körmönfont módon egymásnak ugrasszák a radikális nemzeti oldal erőit. Mint már említettem, olyan problémák elővétele révén, amelyek soha nem voltak eltitkoltak, csak minden értelmes ember tudta, hogy inkább szakkérdések, mint tömeges jelszavak. E helyzetet azután bulvárlapokba illő *„titkolózásnak”* állították be. Az egyik részről egyéni ambíciók vezérlik őket, amelyeket mindig könnyű ki- és felhasználni.

Önök szerint például hogyan lehet „Habsburg-*imádatot* oktatni”? Milyen tantárgy keretei között? Esetleg gyakorlati önismeret, esztétika- és irodalomelmélet, tudományfilozófia, egyetemes vallásfilozófia vagy metafizika órán? Kosaras Péter Ákos hadtörténet, vagy Varga Tibor magyar jogtörténet kurzusán? Netán Bogár László, Bakay Kornél, Obrusánszky Borbála, vagy Orosz Mihály Zoltán óráin? Ők minden híreszteléssel ellentétben nem *„vendégelőadói”*, hanem állandó tanárai voltak az Atilla Király Szellemtudományi és Nemzetstratégiai Akadémiának. Mellesleg megjegyzem, hogy mintegy két óra alatt szereztem tudomást ezen *„elitista”* és *„titkos”* tanegységekről.

Pap Gábor, a magyar nemzet önjelölt főpapja is beleszólt az Akadémia dolgaiba. Ő nem írt ugyan háromnegyed-oldalas cikket Haynau néhány tulajdonságáról, de 1970-ben filmet rendezett egy tömeggyilkos hatásáról *Lenin élni fog* címmel.[18] Információim szerint Molnár V. Józseffel és Szántai Lajossal együtt ő is sietett felvenni a kapcsolatot a Jobbikkal, hogy meghatározza az új oktatási intézmény profilját. Erre az őt idézve *„Hogy is hívják?”*-párt nem tartott igényt. Így Pap Gábor és társai számára a Jobbik *„hazaárulóvá és nemzetellenessé”* lett. Az igazán „nemzeti” politikai megoldás sok protestáns számára ma már csak a Fidesz.

TAKTIKÁK

A 2014-es választási stratégia részét képező akció legfőbb támadási pontja a Jobbik és a HVIM vezetősége mellett Vona Gábor akkori főtanácsadója és részben egy másik tanácsadó volt. Már láttuk, hogy a marginálisan érintett és nemmarxista Habsburg-megítéléseikből *„Habsburg-imádatot”* fabrikáltak. (Habsburgokat *„imádni”* vajon hogyan kell?) De nem láttuk, hogy miként. Röviden: *reductio ad absurdum*ok, csúsztatások és méltánytalanságok sora révén.

Ha az ember valamit tisztel, nem tisztelhet mást. Az ember csupán egy dolgot tisztelhet, nem kultiválhat több dolgot, a felszínen akár eltérőket is. Ez, remélem, a Napnál is világosabb mindenki számára. De van tovább.

Adott például egy ezer nyomtatott oldalnál terjedelmesebb munkásság, amelynek legnagyobb része nem is politikai-történelmi, hanem vallási és filozófiai témájú.[19] Ahogy az említett

[18] http://www.kosakaroly.hu/adattar/pap-g/pg-film.html

[19] Lásd a jelen cikk 3. hivatkozását, valamint http://tinyurl.com/horvathr-eload

Pap Gábor-film kapcsán én is tettem, kiemelnek az előbbiből egy „tanulmányt", amely Haynauról szól. A kérdésen kívül, hogy vannak-e meggondolandó adatok, megfontolandó gondolatok benne, vagy nincsenek, valójában az egész nincs egyetlen oldal. És azt sem vették figyelembe, hogy 15 évvel ezelőtt született. Olyan időben – 2002 előtt – és közegben íródott, amikor a radikális jobboldaliság mibenlétét Magyarországon csak Csurka István határozta volna meg.

Vagy másik példa: adott egy hasonló terjedelmű munkásság, amelynek tanulmányozása helyett előbányásztak két március 15-ével kapcsolatos e-mailt. Ekkor sem számított, hogy a közzétett levelek sokkal inkább a vallásosságról és az antikommunizmusról tanúskodnak, mint másról. A lényeg a „nemzeti szenzáció". Vagyis, hogy írójuk kritizálni merészelte március 15-ét. Azt az 1848-as *„tojást, amiből 1917 kikelt"*, ahogy Malynski gróf a 20. század elején sokan másokhoz hasonlóan megállapította.

Ugyanígy *„bizniszegyházaztak"* és *„szektáztak"*. Az érintett itt A Metafizikai Hagyomány Centruma (MHC) volt, amely vallások kutatása és e kutatás dokumentálása céljából jött létre, s egyáltalán nem mellesleg mindig is bírálta a szektákat (lásd például a *Tradíció* évkönyv 2001-es számát). Több, a nemzeti oldal számára fontos könyv ezen az egykori egyházi szervezeten keresztül tudott magyarul megjelenni. Az elismerő megállapítások azonban ezúttal is hiányoztak. Ahogyan a Jobbik lojalitása a tradicionális iszlám iránt – egyesek szerint – csupán *„bevándorlás-pártiságot"* jelent, kapcsolata az anticionista Neturei Kartával pedig *„elzsidósodást"*, úgy az MHC összvallási orientációja is állítólag *„liberális kozmopolitizmuson"* és *„globalizmuson"* alapul. (A Hamvas Bélára szintén vonatkoztatott, ostoba *„spirituális internacionalizmus"* kifejezés Szántai Lajostól származik,[20] aki valószínűleg Naftalin Ernő karakterének ihletője.) Mintha más okok elképzelhetetlenek lennének.

Már említettem, hogy a pellengérre állított tanácsadók másoknál jóval kevesebb, minimálbérnek megfelelő honoráriumot vettek fel.[21] Ami azonban fontosabb: nemcsak hagyományhű vallási-filozófiai nézeteket vallanak, hanem 1993 óta aktív résztvevői a nemzeti társadalmi-politikai életnek. A Csurka-féle népies *Kulturkampf*tól eltérő vezető szerepet játszottak a jobboldaliság történeti gyökereinek magyarországi feltárásában, valamint nemzetközi előzményeinek-párhuzamainak bemutatásában. Sok más személy hozzájárulásával együtt számos megerősítést nyújtottak a nemzeti oldal és annak legkiválóbb tagjai számára.[22] *Hunnia*, *Pannon Front*, *Sacrum Imperium*, *Havi Magyar Fórum*, *Északi Korona* és *Magyar Hüperión* jelzik ilyetén társadalmi munkájuk bóját. A legfőbb érdeklődési köreikhez képest karitatív és „alászálló" tevékenységük jelentős mértékben hozzájárult a radikális nemzeti tábor gondolkozóvá tételéhez, szellemi, intellektuális és kulturális színvonalának emeléséhez. Mindezt pedig olyan időszakban tették, amikor a legtöbb mai nemzeti radikális még sehol nem volt – habár egyetemista korában számos jobbikos lelkesen olvasta a *Pannon Front*, a *Havi Magyar Fórum* és az *Északi Korona* számait. Beleértve Hegyi Zoltánt és több más későbbi kritikusukat is, akik

[20] http://www.youtube.com/watch?v=fyLwvE6_Z_U

[21] http://444.hu/2013/05/22/itt-vannak-a-frakciok-szerzodesei

[22] Lásd www.tradicio.org/bibliographia.pdf. Megdöbbentő, hogy ennek a csupán 2007-ig bezárólag mintegy 1500 tételes bibliográfiának cikkei és könyvei közül egyesek szerint semmi elismerendő nincs a nemzeti oldal nézőpontjából. Valójában legalább a fele ilyen.

az említett egykori nonprofit szervezet (MHC) által kiadott könyveknek szintén gondolati haszonélvezői voltak.

Mindennek méltánytalan elhallgatása, valamint a megfogalmazások utólagos javítgatása tartozik még a szóban forgó Jobbik-ellenes taktikák körébe. Odáig mentek, hogy *„magyargyűlölőként", „magyarellenes provokátorként"* is beállították László András, Baranyi Tibor Imrét és Horváth Róbertet, ami – véleményem szerint – már büntetőjogi problémát is felvet.

célok

Valószínűleg nem tudnának tíz oldalnál többet összeszedni az említett szerzők munkásságából, ahol Habsburg-tisztelettel (és nem *„Habsburg-imádattal"*) vagy a biológiai nemességgel foglalkoznának. Ismereteim szerint a magyarsággal kapcsolatos kritikai észrevételeik száma sem lenne sokkal több. Úgy látszik azonban, hogy ma nagyon sok magyarból teljesen távol áll az önkorrekció képessége. Sőt, számos Pap Gábor és követői által kinevelt ember létezik, akik szerint semmiféle hibára nem szabad rámutatni, mert mindenfajta jobbító törekvés magyarellenes vegzálásnak és a magyarság aláásásának veendő.

Ám el tudják Önök képzelni, hogy egy *„habsburgista"* és teljességgel 1848/49-ellenes összeesküvés készül a Jobbikon belül? Miféle aktualitása lenne ennek? Az, hogy *„Vona Habsburg Gyurit akarja megkoronázni?"* Még elképzelni is nevetséges mindezt. A rendek, az öröklött nemesség vagy a dinasztia igenlése nem más, mint elsősorban a rendek, az arisztokrácia és a legitimitás történelmi elvének és ideájának a megértése. Nem anakronizmust jelent. És ami még fontos: nem zárja ki a tömegek, a nép iránti – mára elveszett – érzékenységet sem. A támadóknak venniük kellett volna a fáradtságot ahhoz, hogy személyesen megismerjék a tanácsadókat.

Nagyon is elképzelhető viszont, hogy az ilyen témák és problémák elővételével egyesek konfliktust akartak gerjeszteni (egy nagyobb szabású és hosszabb távú Jobbik elleni stratégia részeként) nemcsak Budaházy és az őt kiszabadító Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom, vagy a HVIM tagsága és a vezetősége között, hanem a Jobbik és a támogatói, az elnöke és az elnökség között, sőt az elnök és a tanácsadói között. Megfontolandó az is, hogy a Fidesz nem a *Magyar Hüperión* mintájára alapított-e folyóiratot *Magyar Krónika* címmel?[23]

a választások után

A lejárató hadjárat a 2014. évi választásokat követően sem állt le – ebből is következtethetünk a kapcsolódó nagyobb politikai stratégia létére. A közvetlen megmutatkozás síkján a támadások ezúttal is a fentebb említett, Fidesszel összefüggésbe hozható forrásoktól származtak. 2015 tavaszán, azaz nagyjából egy évvel az első nagyobb rágalmazó akció után, az origós Zubor Zalán – akinek fő informátora megint csak a sértődött Scheer Ádám volt – *„nőgyűlölet"* vádjával újított. Ezt követően a *Heti Válaszos* Ablonczy Bálint tudálékoskodott Baranyi Tibor Imre tanácsadói szerepkörével kapcsolatban, és próbálta a Jobbik elnökét e téren véleményhatalmi eszközökkel megfegyelmezni.[24] A *HVG*-s Kálmán

[23] http://media.mandiner.hu/cikk/20140106_iranytunek_szant_lapot_alapitanak_orbanek

[24] A cikk internetes beharangozójában az áll, hogy *„Vona Gábort is szembesítjük tanácsadója kijelentéseivel"*. Meglehetősen furcsa szándék szembesíteni Vona Gábort olyan ember kijelentéseivel, akit éppen eme általa igen jól ismert és koránt sem elvetendő kijelentések miatt kért maga mellé. http://valasz.hu/itthon/kovacs-bela-utan-ujabb-furcsa-arnyekember-a-jobbikban-110939?hc_location=ufi

Attila és a Hit Gyülekezetéhez köthető *Hetek* Németh-Ványi Klárája pedig Vona Gábor tradicionális olvasmányélményei miatt „aggodalmaskodott".[25] Mindeközben újra felbukkant Farkas Attila Márton, megismételvén az ügyben régebbi rágalmait.[26] A korábbi címkézések és az említett *„nőgyűlölet"* mellett kiemelt szerepet kaptak az *„okkultizmus"* és a *„szektaszerű agymosás"* már számtalanszor megcáfolt[27] varázsszavai, továbbá ismét terítékre került a fentebb értelmezett iszlámkérdés.[28] A stratégia ugyanaz: jó hírét és tekintélyét rombolni a nemzet sorsa iránt nem közömbös, Fideszen kívüli értelmiségi köröknek, elősegíteni a Jobbikkal való szakítást, valamint elvárásokat és hamis ítéleteket sugalmazni a politikai élet ingadozó szereplői felé. Röviden: a vakvágányra terelés.

A Riposttól a köztévéig

Egy évvel később, megint a március 15-ei megemlékezések előtti napokra időzítve a Ripost nevű internetes bulvárlap jelentetett meg álnéven egy írást „A Jobbik titkos rohamosztaga és elitképzője: a Farkasok. Mit akarnak?" címmel, amit röviddel utána több hasonló jellegű és „színvonalú" cikk követett.[29] A jelenség hátborzongató érdekessége, hogy az internetes pletykalap igazolatlan rágalmai gyorsrepülésben az MTV és a TV2 esti híradóiig jutottak.[30] Ez szintén árulkodó a támadások forrása tekintetében, egyszersmind azt is jelzi, hogy újabb szintre kapcsoltak, még elvetemültebbé váltak a démonizálás értelmi szerzői.[31] Ezt a cikkek tartalma is alátámasztja, amely az egyre megszokottabb lejáratáson túl egy Farkasok nevű *airsoft*-csapat néhány tagjának Jobbikhoz és Akadémiához fűződő kapcsolata miatt már-már konkrét *„terrorgyanút"* (így!) illetve erőszakos hatalomátvételt vizionál és sugall. Ebben tudomásom szerint nem átallottak elmenni addig, hogy az érintett feleket saját lakásukon zaklassák és riogató történeteiket az alanyokról készült előnytelen vágóképekkel s nyilatkozataikból kiragadott félmondatokkal „hitelesítsék".

[25] http://hvg.hu/itthon/20150728_vona_gabor_miket_olvas és http://www.hetek.hu/hatter/201502/az_evola_virus_kiert_rajong_vona_gabor. Az alábbi írás szintén az említett neo-protestáns szektához köthető. Érdemes felelevéníteni, hogy kiknek köszönhetően vált történelmi egyházzá a Hit Gyülekezete, továbbá felvetni, hogy a szektarianizmus és az okkultizmus vádjai miért nem hangzanak el a hivatkozott sajtóorgánumok részéről egy olyan szervezet kapcsán, amely viszont minden megmozdulásában ténylegesen erre ad alapot: http://vigyazo.blog.hu/2015/02/07/magia_es_asztrologia_vona_gabor_okkultistaktol_tanul

[26] http://mandiner.hu/cikk/20140311_farkas_attila_marton_az_evola_virus_a_beteg_nemzettestben

[27] Lásd Molnár András (szerk.): Az okkultizmusról és a szektarianizmusról. Idézetgyűjtemény. *Magyar Hüperión* (Budapest) 3. évf. 2. sz. (2015. nyár) 151–163. o.

[28] http://www.demokrata.hu/velemeny/vona-es-az-iszlam

[29] Például http://ripost.hu/cikk-ki-is-valojaban-vona-gabor-fopapja-a-farkasok-egyik-vezere és http://ripost.hu/cikk-vona-gabor-koccintott-az-aradi-tabornokok-kivegzesere-haynau-hive. Ebben többek közt partnerre talált a faktor.hu és a pestisracok.hu-ban, akik megosztották és továbbgörgették a mesterségesen kreált „ügyet": http://faktor.hu/faktor-felkatonai-szervezet-mukodik-a-jobbik-mellett és http://pestisracok.hu/hazaarulok-e-az-aradi-vertanuk-totalis-ideologiai-katyvasz-jobbikban-videoval

[30] http://www.hirado.hu/2016/03/10/a-jobbik-tagadja-hogy-koze-lenne-a-farkasokhoz és http://www.hirado.hu/2016/03/11/a-jobbik-frakcio-alkalmazottja-a-farkasok-vezetoje. Valamint http://tenyek.hu/belfold/205894_a-jobbik-all-a-farkasok-mogott.html és http://tenyek.hu/politika/205997_jobbikos-kepviselo-jelolt-is-tagja-volt-a-farkasok-nevu-szervezetnek.html

Újabb választásokhoz közeledve: a közmédia bulvárosodása és a politikai kultúra hanyatlása

A jelek szerint a támadássorozat a jövőben is folytatódik majd.[32] Nemrég Vona Gábor Jobbik alelnökeivel kapcsolatos döntését is a „labancok" számlájára írták.[33] Hogy mennyi „nagymagyar" lett hirtelen ebben az országban! Ami a legaggasztóbb, az azonban a konkrét hamisításokig és tételes hazugságokig elmenő manipulációk alkalmazása egy politikai stratégiában. Ha egy ilyen politikai stratégia a médiára erőlteti magát, bulvárosítani fogja azt – mert a manipulációk és hamisítások egyik legkönnyebben felhasználható és leginkább hathatós terepe ma a bulvár. A hamisításokig menő manipulációk és a bulvárosodás viszont a politikai kultúra hanyatlásához vezet. Ugyanígy a vélemények és a nézetek standardizálása, az átlagostól eltérő nézetek kigúnyolása is. Ez utóbbiakat már a személyiségi jogok és a szólásszabadság megsértéséig menően űzik. Jellemző példa erre, hogy az idős professzor, László András 1996-os, az interneten bárki által elérhető, nyilvános előadásából[34] kivágtak öt percet és azt *„eltitkolt hangfelvételként"* mutatták be,[35] amit a 2012-ben alapított és immár *„Farkasképzőnek"* (így!) titulált Atilla Király Akadémián tartott volna.[36] Ennek részleteit a közmédiában, az állami televízióban és rádióban is leadták.[37] Miféle politikai stratégia az ilyen? Milyen bulvárosítás!

---

[31] [Az előző oldalhoz] Az ügyben több helyreigazítás és tisztázó nyilatkozat született. Vona Gábor szerint *„A tények a Tényeknek nem számítanak."* A Farkasok egyik volt tagja azt állította, hogy *„Sem akkor, sem azóta nem tapasztaltam semmilyen törvénytelenséget a Farkasok működése kapcsán."* A HVIM kiharcolta a helyreigazítást a 444.hu-n, mondván *„A Farkasok nem a Jobbik »titkos« magánhadserege és semmi köze a (volt) Atilla Király Akadémia intézményéhez, vagy éppen a pártpolitikához. A cikkben valótlanul állítják, hogy dzsihadisták lennénk, és nem részesül senki sem szektaszerű agymosásban. A Farkasoknak nincsen főpapja, sem főlovagja."* A pestisracok.hu-t a Jobbikkal szembeni pervesztést követően szintén helyreigazításra kötelezték: *„Vona Gáborról szóló cikkük számos hazugságot, valótlan tényállítást tartalmaz. Rágalmaikkal szemben az igazság, hogy Vona Gábor soha nem koccintott az aradi vértanúk kivégzésére; soha sem gyalázta 1848 emlékét; soha sem dicsőítette Haynaut; soha sem nevezte hazaárulónak a 48-as forradalmárokat; soha sem mondta, hogy minden forradalom a sátán műve; soha nem tartotta vagy nevezte magát labancnak; soha nem mondott olyat, hogy kijárt a megtorlás a forradalom vezetőinek; semmiféle rohamosztagnak nem a vezetője; továbbá semmiféle rohamosztaga nincs a Jobbiknak. Újságírói alapelv lenne a ripost.hu által forrásként megnevezett Scheer-Komjáthy Ádámnak utánanézni, és állításait megfelelő forráskritikával illetni."* Az egyik hírportál pedig *„tipikus médiahúzásnak"* nevezte az esetet, mely abban áll, hogy *„a rémhíreket egy harmadrangú oldalon kezdik el terjeszteni, aminek túlkapásaiért nevesebb és minőségibbnek tartott lapoknak és tévécsatornának már nem kell felelősséget vállalnia."* Források: http://tinyurl.com/zoazdse; http://alfahir.hu/vona_farkasokat_kerestek_kutyak; http://444.hu/2016/03/10/farkasok-nem-vagyunk-a-jobbik-maganhadserege; http://alfahir.hu/pert_nyert_a_jobbik_a_pesti_sracokkal_szemben és http://mediavadasz.info/akik-farkast-kialtanak

[32] Legutóbb a színvonaltalan vagdalózásairól elhíresült 888.hu csatlakozott a játékba. http://888.hu/article-ebbol-tanulnak-a-magyar-antiszemitak és http://888.hu/article-mi-a-fene-zajlik-a-jobbikos-fejekben. Szentesi Zöldi László is megünnepelte a sajtó nagyszerű feltárásait. http://www.demokrata.hu/velemeny/kurucok-es-labancok

[33] http://ripost.hu/cikk-vona-ellenes-puccs-keszul-a-jobbikban-eleg-a-haynau-dicsoitesbol

[34] https://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&qe3O0BT36yk. Az eredeti és teljes hangfelvétel 2015. április 19-e óta megtekinthető.

[35] http://ripost.hu/cikk-eltitkolt-hangfelvetel-haynaut-eltetik-kossuthot-gyalazzak-a-jobbik-hivei

[36] Az 1996-ban nyilvános előadáson elhangzott, kivágott részlethez a következő feliratot hamisították: „Dr. László András előadása a Jobbik Farkasképző Attila Király Akadémiáján".

[37] http://www.hirado.hu/videok/hirado-m1-1930-2016-03-31-i-adas

És a véleményszabadság milyen fokú megsértése! Ami a bulvárelemek „állami" alkalmazásait illeti, az a politikai kultúra halálát eredményezi. Mint láttuk, a közmédiák is sokadosztályú bulvárfórumoktól vesznek át híreket, hogy a felelősséget adott esetben rájuk háríthassák. Ez azonban felveti, akár írathatnak is velük dolgokat…[38] Bárhogy legyen, e folyamatért nemcsak a stratégák, hanem az átvevők is felelősek, a *Demokrata*tól a *Heti Válaszon* át egészen a *Magyar Hírlap*ig.

POLITIKAI KÉRDÉSEK

Az izzadtságszagig menően koncepciózus próbálkozások önmagukban, érvek nélkül is arra utalnak, hogy valami bűzlik, éspedig főként azok részéről, akik minden eszközt megragadnak, hogy a tervükbe nem illő folyamatok útját teljes egészében elvágják.

A legfőbb aktuálpolitikai kérdés mindezek után az, hogy megvédi-e értelmiségi támogatóit és híveit a Jobbik? És főként: kitart-e kulturálisszellemi programja mellett, vagy bedől az ellene irányuló, itt röviden érzékeltetett nemzetellenes stratégia bizonyos akcióinak és tudatos taktikai elemeinek? A cél, hogy a nemzeti önérvényesítés jelenleg létező radikális erői és intelligens képviselői minél kisebb számban legyenek jelen a parlamentben, illetve minél kevésbé hathassanak a közéletre. Világosan bizonyítja ezt, hogy már Vona Gábor elméleti írásait és a *Magyar Hüperiónt* is a vulgáris támadások körébe vonták.[39] Amennyiben ezek az akciók a közmédiában folytatódnak, a Fidesz leleplezi magát. Nyilvánvalóvá teszi Jobbik elleni aljas stratégiájának létét. Meglátjuk. A történésekből ez végleg kikövetkeztethető lesz.

Bogár László írta a *Magyar Hüperión* 2014. február–áprilisi számában: *„a pártok valóságos önazonossága a választók döntő többsége számára tökéletesen rejtve marad"*. Itt nem összeesküvéselmélettel, hanem médiatényekkel és belőlük levont következtetésekkel foglalkoztam, annyit azonban hozzá kell tennem, hogy a pártok valódi identitása ma már sokszor nemcsak a választók, hanem a legtöbb párttag számára is homályban marad.

ÖSSZEGZÉS

Egyetlen összefüggő és tartós magyarországi eseménysorozattal alátámasztva a következőket állapítottam meg. A média nemcsak saját természetéből fakadó problémák miatt nem független, hanem külső befolyások megléte miatt sem. Például politikai stratégiák érvényesülnek benne. A politikai stratégia nem valami eleve rossz, de kimondottan hátrányosan érinti a médiát, amennyiben nem információk közvetítésével, hanem gyártásával operál: ha manipulációi a hamisításokig elmenőek. Az utóbbi esetben a politikai stratégia gyakran a bulvárhoz nyúl, amivel egyszersmind hozzájárul a média bulvárosodásához. Amennyiben – mint láttuk – ez az állami vagy közmédiában is megvalósul, a politikai kultúra hanyatlását eredményezi. Ront az újságírók, a médiaszakemberek erkölcsén, növeli szenzációéhségüket, hajlamukat a hírhiányt betöltő felnagyításokra, torzításokra és hamisságokra, ami az addigiaknál is katasztrofálisabb társadalmi következményeket eredményez.

[38] Mint a Bacsó Péter *Tanú*jában, ahol koncepciós eljárásban a vallomást összecserélik az előre megírt ítélettel.

[39] http://www.hirado.hu/2016/04/08/vona-irt-eloszot-egy-evola-konyhoz. Lásd még a 37., a 35. és a 32. hivatkozásokat.